

el candel·ler

CAMÍ D'ADVENT, CAMÍ DE LA VIDA

L'Advent és un temps estimul·lant, breu, fugaç, reconfor·tant, intens: porta a la fi feliç de la vida que no és altre que la trobada amb el Senyor. Nadal cada any n'és la penyora segura. D'aquí ve l'empenta de l'Advent i la força del Nadal. Ens fan falta, en els temps que vivim, que patim, que afrontem.

Com Maria, la mare jove, ho va escoltar d'Elisabet, la mare anciana, totes dues fidels i creients, també va per nosaltres: "Feliços vosaltres que heu cregut. El que el Senyor us ha fet saber, es complirà".

Recorrem la vida sense encantar-nos en llums enganyoses, sense cansar-nos en ambicions per tresors estantissos. Ens porta la pressa imparable del temps, però nosaltres conduïm el camí amb el mapa de l'Evangeli de Jesús marcat per tres punts: la confiança plena en Déu i en la seva Paraula; l'amor als germans afaïçonat de perdó, de bondat i de solidaritat; la comunió de fe en l'Església i amb les justes causes humanes, que es construeixen amb la justícia i la llibertat.

La Vinguda (= adventus) del Senyor és segura, res atur·rarà la seva victòria sobre el mal, el pecat i la mort. Els diversos camins de les nostres vides, tots, porten a aquesta Festa sense posta a condició que llegim bé les indicacions que Ell ha deixat en tants testimonis i en els signes dels temps. Per això cal tenir la mirada de l'esperança ben neta. Purificada per la pregària, el perdó i la reconciliació.

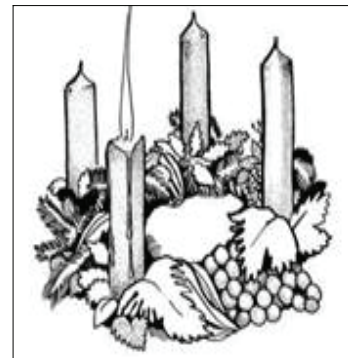
La nostra Comunitat Cristiana ofereix, també enguany, alguns subsidis que ens ajudin en aquest viatge.

Des de la fraternitat reconeguda i compartida, et desitjo: bon camí!

Josep Bofarull, rector

PREGÀRIA D'ADVENT

El ritu de la corona d'Advent contribueix a ressaltar la peculiaritat d'aquest temps. Es tracta d'una corona de branques verdes (sense flors, que seran més pròpies de Nadal), en la qual es fixen quatre ciris vistosos. I llavors cada setmana té lloc el ritu d'encesa de les espelmes corresponents: el primer diumenge d'Advent una, el segon dues, el tercer tres, el quart i últim totes quatre. El podríem fer a casa en família.

Aquest itinerari d'encesa de les espelmes, va acompanyat de la pregària que adjuntem, ens anirà marcant els passos que ens acosten fins a la festa. Aquesta corona d'Advent s'ha de posar en un lloc que tots els de la casa, i els que ens visiten, ho puguin veure.

Primera setmana

Encenem, Senyor, aquesta llum, com qui encén la seva llàntia per sortir, en la nit, a l'encontre de l'amic que arriba. En aquesta primera setmana de l'Advent volem alçar el cap i estar a punt per esperar-vos, per rebre-us amb alegria. Moltes foscors ens envolten, les nostres mandres i les nostres pors ens tenen adormits. Volem mantenir-nos desperts i vetllant, perquè vós ens porteu la llum més clara, la pau més profunda i l'alegria més veritable.

Veniu, Senyor Jesús! Veniu, Senyor Jesús!
Déu vós salve Maria...

Segona setmana

Els profetes mantenien encesa l'esperança d'Israel. Nosaltres, com un símbol, encenem aquestes dues espelmes. La soca tallada està rebrotant, el desert està de festa, l'estepa floreix... La humanitat sencera s'estremeix perquè Déu s'ha sembrat en la nostra carn. Que cadascú de nosaltres, Senyor, us obri la seva vida perquè hi broteu, perquè hi floriu, perquè hi naixeu, i mantingueu en el nostre cor encesa l'esperança.

Veniu, no trigueu més, Senyor! Veniu, Salvador!
Déu vós salve, Maria...

Tercera setmana

En la foscor s'ha encès una llum, en el desert s'ha sentit el crit d'una veu. Arriba la gran notícia: El Senyor és a punt d'arribar! Prepareu els seus camins, perquè ja s'acosta. Adorneu la vostra ànima com una núvia que s'engalana el dia del casament. Ja és aquí el missatger. Joan Baptista no és la llum, sinó el qui ens anuncia la llum. Quan encenem aquestes tres espelmes cada u de nosaltres vol ser torxa vostra perquè brilleu, flama vostra perquè escalfeu.

Veniu, Senyor, a salvar-nos, ompliu-nos amb la vostra llum, escalfeu-nos en el vostre amor!
Déu vós salve, Maria...

Quarta setmana

En encendre aquests quatre ciris, el darrer diumenge, pensem en ella, en Maria, la mare. Ningú no us va esperar amb més ànsia, amb més tendresa, amb més amor. Ningú no us va rebre amb més alegria. Dintre seu va créixer com el gra de blat creix dintre la terra fecunda. I els seus braços van ser per a vós el més bell bressol. També nosaltres ens volem preparar així: en la fe, en l'amor, i en el camí de cada dia.

Veniu, no trigueu més, Senyor! Senyor, veniu a salvar-nos!
Déu vós salve, Maria...

TESTIMONIS DE L'ESPERANÇA DE CADA DIA

Els nois i noies de confirmació davant de l'Advent, ens comentem com afronten cada dia al matí la seva jornada, amb les seves inquietuds i actituds. Ho ha recollit *Oscar Roset*, el seu catequista:

Quines actituds teniu ?:

Tinc poques ganes d'anar a l'institut. La meua actitud és optimista o pessimista segons m'ha anat el dia anterior, encara que de bon matí no tinc massa bon humor.

No estic massa contenta. Penso si vaig a l'institut o no, però al final sempre hi vaig...

En general m'aixeco amb mala ..., tinc ganes de seguir dormint i em deprimeixo, pensant sempre en negatiu, el problema és que contagio al altres aquesta negativitat pensant en Ell.

Quan hem despertat, penso el que he de fer i me'n ric jo sola.

Al matí quan m'aixeco, miro si he ficat primer el peu dret o l'esquerra. Si es el dret, sento alegria, felicitat i ganes de canviar el món. Si es l'esquerra, penso que tot m'anirà malament, em sento malament i no vull sortir de casa.

Al final miro el rellotge i surto corrents per no arribar tard...

Penso que he d'estudiar, m'he d'arreglar, esmorzar i finalment m'adono que arribaré tard a l'escola i marxo corrent, per tant no massa positiva...

M'he de preparar per un nou dia, repassar les coses de l'escola per començar bé, respecte l'humor, depèn del dia...M'aixeco animada, pensant que faré, que he d'estudiar...

Quines actituds he de tenir ?:

Pensar més en positiu, que comença un dia nou i que sempre hem de seguir endavant.

Més bon humor i amb ganes de fer més coses.

Aixecar-me sense pensar tant i donar gràcies a Deu per un dia nou...

Pensar en positiu i acceptar el que "toca", pensar en Jesús per que ens ajudi...

Aixecar-me de bon humor, amb ganes de fer coses, pensar amb els altres i intentar fer feliços als altres.

Estar més contenta i pensar una mica més en Jesús..

Quina actitud NO hauríem de tenir o que no hauríem de pensar ?:

No hauríem de ser tant negatius, ni pessimistes al aixecar-nos...

No anar a escola i pensar només en jugar...

No pensar tant si m'aixeco o no...

No dormir tant i aixecar-me passiu i sense ganes...

Deixar-se portar pels altres o algunes supersticions...

Pensar en negatiu i veure-ho tot negre, difícil i passat. Pensar que tot anirà malament.

No pensar en les coses o problemes difícils que ens passen.

Aixecar-nos de mal humor i només pensar en molestar els altres.

Pensar en fer mal als altres o pensar el malament que m'anirà el dia.

.....
Als matins quan m'aixeco sé que el primer pensament, com a creient que sóc, hauria de ser per Déu, però he de confessar que no sempre és així. Moltes vegades em pregunto primer "avui què toca?". I és això el que em fa aixecar del llit per preparar l'esmorzar dels meus fills, la seva roba d'esport...intercanviar unes paraules amb el meu marit, i quan ja m'he posat les piles després del cafè i vaig a veure si es desperten els meus fills, llavors sí que dono gràcies, per ells, per la nostra vida...i connecto amb el meu motiu d'esperança. I la jornada potser serà complicada però cada matí veig Déu en els seus rostres, i també en el d'altres persones estimades que trobo sovint, amb algunes comparteixo la fe. Elles també em fan aixecar de llit i són per mi motiu d'esperança.

Montse Guasch

.....
Quan tot just despert, hom es retroba amb si mateix, és un privilegi poder elevar la pregària al Pare del cel, prenent consciència de la nostra filiació, lloant el seu nom, desitjant la vinguda del seu regne, i que es faci la seva voluntat... consciència d'un pare que està íntimament en nosaltres, preocupant-se pel nostre pa de cada dia, perdontant-nos les nostres mancances, no permetent que caiguem en temptació, i deslliurant-nos de qualsevol mal.

Un pare que si ens n'allunyem no para mai de cercar-nos, espera amb delit que tornem, ens veu i es commou quan encara som lluny, i en arribar corre a tirar-se al nostre coll i a besar-nos

Carles Bonet.

.....
L'altre dia em va sonar el telèfon de casa i des de l'altra banda de l'aparell la Teresa em demanava si podia escriure quatre ratlles pel Candeler responnent a la pregunta: què et fa viure amb esperança quan et lleves al matí?Una pregunta difícil! vaig pensar.....En un moment on només es parla de crisi, de retallades, on la pobresa arriba a nivells que no pensàvem.... de cop i volta em pregunten què em fa viure amb esperança?, però sí, crec que en te-

nim i la podem sentir... potser a vegades està molt camuflada amb tot un munt de preocupacions que sentim i temim....

De fet el què ràpidament vaig respondre pel telèfon, potser amb un to per treure ferro a una pregunta difícil, va ser que el que em va sentir amb esperança al llevar-me és que sé que hi ha una colla de nens i nenes que esperen que arribi a la feina i els faci cantar. Tinc molta sort que la feina que faig m'agrada i m'omple però sobretot és el saber que hi ha un munt de "coses petites" (petits detalls que no es paguen amb sou: mirades, somriures, compli- citats, abraçades.....) que al matí comencen de nou. Saber trobar en cada ú la innocència i la motivació per aprendre.

Laia Olivé

CALENDARI D'ACTIVITATS PARROQUIALS

DURANT EL TEMPS D'ADVENT

Cada dimecres, a la capella del Santíssim de sant Joan, a 2/4 de 8 del vespre:

Estudi d'Evangelí del diumenge següent (Lectura espiritual del text en pregària i compromís de vida)

Recollirem pregàries personals per presentar a Jesús el dia de Nadal: utilitzar les butlletes de la cistella dipositada en una tauleta a l'entrada, i deixar les escrites allí mateix (sense signar)

Anar fent a casa, la corona d'Advent:

En lloc visible per a tots els de la família, posar quatre ciris ornamentats, que es van encenent, un cada diumenge del temps d'Advent (dies 2, 9, 16, 23 de desembre) tot llegint la pregària corresponent (en aquest mateix CANDELER) afegint una Ave Maria.

Rebre el perdó de Déu i dels germans, del tot necessari abans de Nadal:

Celebracions Comunitàries de la Penitència: dimecres 19 de desembre, a les 10 a sant Antoni i a les 8 del vespre a sant Joan.

Cada dissabte des de les 7 i cada diumenge des de les 11 a sant Joan.

Cada dimecres des de les 10,30 a sant Antoni

Anar preparant el pessebre de casa, a prop de la corona d'Advent.

Pregària en grup: divendres dia 7 de desembre, a les 7 de la tarda, a la capella del Santíssim.

Festa de la Immaculada Concepció, celebracions de l'Eucaristia:

Vigília, dia 7 (divendres) a les 8 del vespre. Dia 8 (dissabte) 10,30 a sant Antoni, 12 a sant Joan, 13 al sagrat Cor, 19 al Carme (NO Missa de vigília a sant Joan de les 8)

Subratllem els vuit dies abans de Nadal, des del dia 17, són com la "novena de Nadal", centrats en la seva preparació immediata. Si podem, anem a Missa alguns d'aquests dies.

Diumenge 23, a totes les Eucaristies: benedicció del Nen Jesús del pessebre de casa.

DURANT EL TEMPS DE NADAL

Celebracions de l'Eucaristia de Nadal: dilluns 24: a 2/4 de 6 a la Casa Montserrat Cuadrada, a les 8 a sant Antoni, ;

a les 11: Músiques de Nadales amb instruments tradicionals, a les 12 de la nit a sant Joan, Missa del Gall; dimarts 25: a 2/4 d'11 a sant Antoni, a les 12 a sant Joan (Missa Familiar), les 13 al sagrat Cor, a les 7 al Carme.

Durant tots aquests dies cal cantar nadales i fer pregàries al pessebre.

Fer pessebre retallable a casa: és la felicitació de la Parròquia que arriba a totes les famílies. Posar-lo a la taula de Nadal i llegir el missatge.

Aportació econòmica de tots els de la família, petits i grans, per Càritas (sobre especial per la col·lecta de totes les Misses del dia de Nadal)